

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/238/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8706205248
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8706205248.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa Okresné stavebné bytové družstvo Poprad, IČO: 36168815, Poprad, ul. Moyzesova č. 3368/25, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners, s.r.o., IČO: 47 251 654, Poprad, Mnoheľova č. 830/15, proti odporkyni v 1.rade B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Ul. S. XXXX/XX, zastúpená S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Ul. S. č. XXXX/XX a odporcovi v 2.rade P. Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Ul. S. č. XXXX/XX, o zaplatenie 6.816,77 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa a odporcu v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/93/2006-437 z 20.06.2014 a o odvolaní odporcu v 2.rade proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 11C/93/2006-457 zo dňa 05.09.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1.stupňa a vec v r a c i a na ďalšie konanie.

O d m i e t a odvolanie odporcu v 2.rade vo vzťahu k 1.výroku o zamietnutí návrhu vo vzťahu k odporkyni v 1.rade.

Z r u š u j e uznesenie č.k. 11C/93/2006-457 zo dňa 05.09.2014.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa voči odporkyni v 1.rade zamietol.

Odporcovi v 2.rade uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.176,26 Eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 18.05.2004 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Posledným výrokom vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

Právne odôvodnil súd prvého stupňa svoje rozhodnutie ust. § 182 ods.1 Zákonníka práce a ust. § 243a ods.2 Obchodného zákonníka.

Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ podal dňa 16.05.2006 návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 205.362,10 Sk s prísl. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporcovia v 1/ a 2/rade vyberali finančné prostriedky z účtu navrhovateľa, resp. dávali príkazy na úhradu. Takýmto spôsobom uhradili dňa 13.05.2004 z účtu navrhovateľa v R. C., pobočka S., sumu vo výške 104.635,50 Sk a dňa 25.05.2004 odporcovia poukázali z toho istého účtu sumu v celkovej výške 29.826,60 Sk. Dňa 20.05.2004 odporcovia vybrali v hotovosti z vyššie uvedeného účtu sumu vo výške 60.000,- Sk bez toho, aby použitie týchto finančných prostriedkov bolo riadne zdokladované. Odporkyňa dňa 17.05.2004 z účtu navrhovateľa vedenom v R. a.s., pobočka S. vybrala v hotovosti sumu 10.000,- Sk bez akéhokoľvek oprávnenia a zdokladovania použitia týchto finančných prostriedkov.

Právny zástupca navrhovateľa poukázal na rozsudky Okresného súdy Poprad sp.zn. 17C/205/2015 a sp.zn. 13C/37/2006, ktoré sú právoplatné a podľa nich bol P. Z. C., teda odporca v 2.rade zamestnancom navrhovateľa, teda je zrejmé, že ak vybral sumy, ktoré sú predmetom tohto konania, bol povinný zdokladovať použitie finančných prostriedkov. Na základe úlohy zo dňa 20.07.2005, ktorú uložil odporca v 1.rade zamestnankyni navrhovateľa R. E. je zrejmé, že sumy, ktoré boli vybrané odporcami v 1. a 2.rade neboli zdokladované, teda nie je známy účel použitia finančných prostriedkov. Takéto konanie je v rozpore s ust. § 243 ods. 2 Obchodného zákonníka u odporkyne v 1.rade a s ust. § 182 ods. 1 u odporcu v 2.rade.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 26.09.2013 pripustil zmenu petitu návrhu č.k. 11C/93/2006-369 a to tak, že odporkyňa v 1.rade je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 331,94 Eur so 6 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 18.05.2004 do zaplatenia a odporca v 2/rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.176,26 Eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne odo dňa 18.05.2004 do zaplatenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2013.

Následne konštatoval, že na základe listinných dôkazov mal za preukázané, že odporkyňa v 1.rade a odporca v 2.rade vybrali z bankových účtov finančné prostriedky a nezdokladovali účel a použitie finančných prostriedkov. Na základe listinných dôkazov na čl. 177 spisu fotokópia dokladu R. č. účtu XXXXXXXXXXXX, výber v hotovosti v sume 10.000,- Sk, podpis klienta M. B.-výberca zo dňa 17.05.2004. Splnomocnený zástupca odporkyne v 1/rade uviedol, že finančné prostriedky nepoužila odporkyňa pre svoje účely, čo potvrdil aj potvrdením zo dňa 11.11.2013 na čl. 384 P. P., kde je uvedené, že celá suma vo výške 10.000,- Sk bola odovzdaná do rúk riaditeľa správy družstva P. Z. C.. Tieto finančné prostriedky mal použiť na úhrady súvisiace s činnosťou predstavenstva družstva a činnosťou družstva P. Z. C.. P. Z. C. bol oprávnený narábať a disponovať s finančnými prostriedkami družstva v zmysle stanov družstva článok 85 ods. 1. Za účtovníctvo v zmysle organizačného poriadku družstva zodpovedal riaditeľ družstva a ekonomická námestníčka družstva.

Z čl. 327 spisu mal súd prvého stupňa za preukázané, že riaditeľ správy P. Z. C. dňa 20.07.2005 vydal úlohu riaditeľa správy, na základe ktorej p. R. E. bola povinná zabezpečiť zaúčtovanie dokladov uvedených v prílohách. Okrem iných dokladov je aj pokladničný doklad zo dňa 17.05.2004 R., výber v hotovosti 10.000,- Sk. To znamená, že uvedené finančné prostriedky tak, ako vyplýva z písomného vyjadrenia p. P. a p. M., že o pohybe, resp. použití finančných prostriedkov mal vedomosť a vedel P. Z. C.-riaditeľ správy X. S., z tohto dôvodu návrh navrhovateľa voči odporkyne v 1/rade zamietol ako nedôvodný, nakoľko súd nemal preukázané zo strany navrhovateľa, že odporkyňa v 1/rade svojím konaním spôsobila škodu podľa ust. § 243a ods. 2 a zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že členovia predstavenstva, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej funkcie sú zodpovední spoločne a nerozdielne za škodu, ktorú tým družstvu spôsobili.

Súd prvého stupňa poukázal na stanov družstva článok 57, článok 82 a 85.

Záznamom splnenia úlohy adresované riaditeľovi správy P. Z. C. zo dňa 29.07.2005, vypracovaného p. E. vedúca P. na čl. 59 mal za preukázané, že debetné nezdokladované operácie sú v sume 10.000,- Sk na meno B. M. a P. Z. C. v sume 33.036,- Sk.

Svedkyňa E., uviedla, že suma 192.608,10 Sk to boli bankové prevody, ktoré predložil P. C., sú na ne faktúry a prevodné príkazy. Uvedené sumy boli aj zaúčtované. Svedkyňa uviedla, že P. C. jej zavolať a odovzdal doklady na výber 60.000,- Sk v R. C., aby zaúčtovala doklady podľa úlohy.

Svedkyňa P. Z. N. vo svojej výpovedi uviedla, že vykonávala funkciu ekonomickej námestníčky. Má vedomosť o tom, že ostali nezaúčtované vybrané finančné prostriedky z bankového účtu a P. Z. C. bol riaditeľ X.. Svedkyňa ďalej uviedla, že bola vybratá určitá záloha z účtu a túto bolo potrebné zúčtovať potrebnými dokladmi, ktoré preukazujú účel použitia prostriedkov a tieto neboli preukázané a výsledkom je žalovaný rozdiel. Nebol preukázaný účel použitia finančných prostriedkov.

Súd prvého stupňa mal preukázané menovacím dekrétom čl. 385 zo dňa 31.03.2004, kde predstavenstvo X. S. vymenovalo do funkcie riaditeľa správy M. podľa čl. 85 bod 2 stanov X. P. Z. N., a to dňom 01.04.2004.

Vyjadrením odporcu v 2.rade mal súd prvého stupňa potvrdnú oprávnenosť konania zakotvenú v menovacom dekréte a v pracovnej zmluve zo dňa 01.05.2004. Odporca v 2.rade nenamietal oprávnenosť vykonávania úkonov, avšak namietal výšku, resp. náhradu škody, nakoľko mal za to, že uvedenú škodu nespôsobil.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že organizácia nemá povinnosť preukazovať, že pracovník zaviniť schodok, jej povinnosťou je dokázať, že vznikol schodok a že bola uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti. Ak hmotne zodpovedný pracovník preukáže, že schodok alebo jeho časť nezavinil, nie je povinný škodu nahradiť. Pracovník sa môže zbaviť zodpovednosti celkom alebo z časti aj vtedy, ak preukáže, že schodok vznikol nebanalnosťou niekoho iného. Čo v uvedenom prípade nebolo preukázané, nakoľko bolo preukázané listinnými dôkazmi, že finančné prostriedky neboli zdokladované tak, aby mohli byť zaúčtované, nakoľko bol potvrdený len výber z banky, avšak nebol preukázaný účel použitia finančných prostriedkov. Túto skutočnosť potvrdili aj svedkyne a zároveň aj list p. E. adresovaný odporcovi v 2/rade, v ktorom ho žiadajú, resp. upozorňujú, že uvedené finančné prostriedky nie je možné zaúčtovať, nakoľko neboli preukázané doklady týkajúce sa použitia finančných prostriedkov čl. 55-60 spisu.

Zamietnutie návrhu navrhovateľa voči odporkyňi v 1.rade odôvodnil súd prvého stupňa tým, že mal preukázané že uvedené finančné prostriedky boli odovzdané odporcovi v 2.rade, čo bolo potvrdené aj listom odporcu v 2.rade, ktorý potvrdil na čl. 49 spisu, že uvedené finančné prostriedky v sume 10.000,- Sk je potrebné zaúčtovať, tzn. že o spôsobe použitia finančných prostriedkov a uvedené finančné prostriedky aj prevzal odporca v 2.rade.

Čo sa týka návrhu navrhovateľa voči odporcovi v 2.rade, tak súd uvedenému návrhu vyhovel, nakoľko mal preukázané, že odporca v 2.rade bol zamestnancom navrhovateľa a v čase vykonávania funkcie riaditeľa bol zodpovedný za použitie finančných prostriedkov, resp. zdokladovanie použitia finančných prostriedkov a súd mal preukázané, že uvedené finančné prostriedky v sume 1.176,26 Eur prevzal, avšak uvedené finančné prostriedky nezdokladoval, čím spôsobil navrhovateľovi škodu. Odporca nepreukázal, resp. nezdokladoval použitie finančných prostriedkov. Odporca v 2.rade zodpovedal za zaúčtovanie všetkých finančných prostriedkov, ktoré použil jednak riaditeľ a jednak predstavenstvo, a to podľa stanov X..

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 151 ods.3 (neuviedol akého zákona) s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti prvému výroku rozsudku, teda proti zamietnutiu návrhu navrhovateľa voči odporkyňi v 1.rade podal včas odvolanie navrhovateľ. Namietal nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa. Poukázal na to, že v rozsudku súd prvého stupňa zamietnutie návrhu voči odporkyňi v 1.rade odôvodnil tak, že finančné prostriedky boli odovzdané odporcovi v 2.rade, čo bolo potvrdené aj listom odporcu v 2.rade, ktorý potvrdil na čl. 49 spisu, že uvedené finančné prostriedky v sume 10.000,-Sk je potrebné zúčtovať.

Z vykonaného dokazovania a hlavne z predložených listinných dôkazov podľa názoru navrhovateľa nemohol súd prvého stupňa dospieť k takým skutkovým zisteniam, ktoré uviedol v odôvodnení rozsudku v jeho napadnutej časti. Z pokladničného dokladu zo dňa 17.05.2004 výber R. C. vo výške 10.000,-Sk je zrejme len to kto výber uskutočnil a kto prevzal finančnú hotovosť z banky. Z listinného dôkazu „W.“ rovnako nevyplýva skutočnosť, aby finančné prostriedky boli odovzdané odporcovi v 2.rade.

Z listinného dôkazu, ktorý bol vypracovaný svedkyňou R. E. nevyplýva, že finančné prostriedky, ktoré dal odporca v 2.rade zúčtovať za odporkyňu v 1.rade boli odporcom v 2.rade od odporkyne v 1. rade prevzaté. Tento listinný dôkaz preukazuje len výber finančných prostriedkov odporkyňou v 1. rade, ale nepreukazuje prevzatie týchto prostriedkov odporcom v 2. rade. Ak súd prvého stupňa z týchto dokladov dospel k záveru, že tým, že dal finančné prostriedky vo výške 10.000,-Sk, ktoré vybrala odporkyňa rade, skutočne prevzal bez toho, aby k tejto skutočnosti vykonal akékoľvek dôkazy napr. výsluch odporcu v 1.rade o odovzdaní finančných prostriedkov, resp. odporcu v 2.rade o prevzatí týchto finančných prostriedkov, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že odporkyňu v 1.rade zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 331,93 Eur , resp.

aby v tejto časti rozsudok súdu prvého zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a zaviazal navrhovateľku v 1. rade (zrejme mal navrhovateľ na mysli odporkyňa v 1. rade) na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie aj odporca v 2. rade. Odporca v 2. rade uviedol, že podáva odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku, pričom ich nesprávnosť vidí v dôvodoch obsiahnutých v ust. § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a e/ O.s.p. Odporca v 2. rade konštatoval, že má listinný dôkaz označený ako „W. č.ú. XX/XX/XXXX zo dňa 29.07.2005 o tom, že neporušil povinnosť, ktorú konštatuje súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a to, že nezdokladoval použitie finančných prostriedkov v sume 1.176,26 Eur. Z označeného listinného dôkaz a jeho príloh (bloky o nákupe a pokladničné doklady) jednoznačne vyplýva, že so sumu 1.176,26 Eur neprezval, keďže túto v celosti použila odporkyňa v 1. rade, ktorá mu po použití týchto finančných prostriedkov predložila doklady o ich použití, ktoré uvedeným listom zo dňa 29.07.2005 odovzdala pani R. E., vedúcej V. navrhovateľa s pokynom o ich zaúčtovanie s tým, že táto úloha mala byť splnená do 15.08.2005. Splnenie úlohy skontrolovať nemohol vzhľadom k tomu, že u navrhovateľa panovala neprehľadná situácia. Nové predstavenstvo navrhovateľa mu odmietlo vstup do budovy X. S. s odôvodnením, že ho navrhovateľ nepovažuje za svojho zamestnanca. Zo strany odporcu v 2. rade nedošlo k porušeniu povinnosti, ktorú konštatuje súd prvého stupňa, a z ktorej vyvodzuje nárok navrhovateľa. Nedošlo ani k vzniku škody navrhovateľa. Výber hotovosti zo dňa 20.05.2004 vo výške 60.000,- Sk bol riadne zdokladovaný a podklady o použití finančných prostriedkov boli predložené účtárni p. R. E. na zúčtovanie dňa 20.07.2005 a 29.07.2005. Uvedené výdaje boli použité predstavenstvom navrhovateľa na kopírovanie, cestovné, nákup telefónov, zámkov, vložiek, overenie podpisov a listín a nákup spotrebného materiálu v čase, keď bývalý riaditeľ správy navrhovateľa P. Z. R. nechcel po odvolaní predstavenstva navrhovateľa odstúpiť z funkcie riaditeľa správy navrhovateľa a bránil vstupu predstavenstvu navrhovateľa pod vedením B. M. vstúpiť do budovy navrhovateľa v jeho sídle na Z. ulici XXXX/XX v S.. Z tohto dôvodu nemohli byť výdaje zaúčtované priebežne v čase použitia finančných prostriedkov. Po možnosti vstúpiť do budovy sídla navrhovateľa asi v máji 2005 boli prijaté úlohy na vykonanie zaúčtovanie realizovaných výdajov v počas roka 2004 a 2005. Navrhovateľ účelovo súdu nepredložil pokladničné doklady z jeho účtovnej evidencie, z ktorej by bolo jasné a zrejme, že použitie výberu hotovosti zo dňa 20.05.2004 bolo riadne zdokladované. Zároveň navrhovateľ súdu zámerne nepredložil ani úlohy riaditeľa správy navrhovateľa, ktoré sú uložené u navrhovateľa, z ktorých je tiež zrejme, že použitie výberu hotovosti zo dňa 20.05.2004 bolo riadne zdokladované a na zaúčtovanie boli odporcom v 2. rade odovzdané originály pokladničných dokladov vedúcej účtárne navrhovateľa R. E., ktorá svojim podpisom na W. č. Ú/XX/XX/XXXX zo dňa 20.07.2005 a na W. č. Ú/XX/XX/XXXX zo dňa 29.07.2005 potvrdila prevzatie týchto pokladničných dokladov. W. č. Ú/XX/XX/XXXX zo dňa 29.07.2005 súdu nemohol predložiť skôr, nakoľko súd na pojednávaní žiadal o odročenie z dôvodu potreby právneho zástupcu. Jeho príjem je nízky, informoval súd, že o právnu pomoc požiada centrum právnej pomoci. Centrum si vyžiadalo návrh na začatie konania, ktorý listom zo dňa 03.03.2014 žiadal o zaslanie návrhu na začatie konania, ktorý mu v konaní doručený nebol. Svoju neprítomnosť na pojednávaní, ktoré sa malo konať dňa 29.05.2014 súdu listom ospravedlnil. Zároveň sa z neúčasti z pojednávania zo dňa 29.05.2014 ospravedlnil mailom aj splnomocnený zástupca a žiadal o odročenie pojednávania. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (str. 4) vyplýva, že uvedené pojednávanie bolo odročené zo dňa 29.05.2014 na deň 20.06.2014, o tejto zmene a nariadení nového termínu pojednávania na deň 20.06.2014 nebol súdom upovedomený. O termíne pojednávania nemal vedomosť, preto sa ho nemohol zúčastniť. Dozvedel sa o ňom až po prečítaní napadnutého rozhodnutia (rozsudku). Pre úplnosť uviedol, že v období od 01.06.2014 do 01.07.2014 sa nachádzal na adrese A. XXX/XX, H. u svojho otca. Mám za to, že v konaní bez jeho prítomnosti bolo súdom odopreté právo realizovať procesné práva účastníka konania, a to vyjadriť sa ku tvrdeniam navrhovateľa, k podstatným skutočnostiam a na podporu svojich tvrdení predložiť dôkazy, najmä listinný dôkaz označený ako W. S. č. U/XX/XX/XXXX zo dňa 29.07.2005 s prílohami, ktorý sa mu podarilo spolu s prílohami zabezpečiť až v júli 2014.

Súd prvého stupňa v odôvodnení uvádza, že mal odporca v 2. rade s navrhovateľom uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti za zverenú hodnotu. K tomuto uviedol, že s navrhovateľom nemal uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Z tohto dôvodu nemôže ani zodpovedať za prípadne vzniknutý schodok. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že medzi ním a odporcom v 2. rade bola uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti. V charakteristike pracovnej činnosti zamestnanca podľa pracovnej zmluvy uzatvorenej v máji 2004 medzi navrhovateľom a odporcom v 2. rade nie je uvedená povinnosť odporcu v 2. rade účtovať doklady a viesť účtovnú evidenciu navrhovateľa. Čo sa týka výberu hotovosti z bankového účtu a použitia finančných prostriedkov, tieto odporca v 2. rade riadne

navrhovateľovi zdokladoval a navyše ako riaditeľ správy navrhovateľa úlohy a pokyny na zaúčtovanie týchto pokladničných dokladov do účtovnej evidencie navrhovateľa. Z pracovnej náplne riaditeľa správy navrhovateľa ani zo stanov navrhovateľa nevyplýva povinnosť riaditeľa správy za zaúčtovanie všetkých finančných prostriedkov, tak ako konštatoval súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí. Navyše ho nové predstavenstvo navrhovateľa nepovažovalo za zamestnanca navrhovateľa a boli mu kladené prekážky vo vykonávaní práce. Novým predstavenstvom v období od 19.04.2004 do mája 2005 a od 16.12.2005 do 30.04.2007 mu bol znemožnený akýkoľvek prístup na pracovisko. Na základe uvedeného mal odporca v 2.rade za to, že súd prvého stupňa na základe tých dôkazov, ktoré vykonal dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže ich nesprávne vyhodnotil. Dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam o existencii dohody o hmotnej zodpovednosti medzi navrhovateľom a odporcom v 2.rade, o existencii povinnosti riaditeľa správa viesť účtovníctvo navrhovateľa, o existencii škody v súvislosti s nezdokladovaním použitých finančných prostriedkov, keďže tieto boli v zmysle stanov navrhovateľa použité na stanovený účel. Súd prvého stupňa považoval odporcu v 2. rade za pracovníka, ktorý s navrhovateľom uzatvoril dohodou o hmotnej zodpovednosti, z čoho vyvodzoval právne závery o zodpovednosti navrhovateľa za schodok na zverených hodnotách, a to bez toho, že by v napadnutom rozhodnutí konštatoval uzatvorenie dohody o hmotnej zodpovednosti. Bez akéhokoľvek zdôvodnenia podriadil vzťah medzi navrhovateľom a odporcom v 2. rade právnemu režimu, ktorý vychádza z prezumpcie viny zamestnanca. Túto hmotnú zodpovednosť uprednostnil súd prvého stupňa pred všeobecnou zodpovednosťou zamestnanca, a to bez toho, že by mal preukázané predpoklady tejto zodpovednosti, a to najmä platne uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti.

Následne odporca v 2.rade poukázal na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. s tým, že rozsudok považujem za nepreskúmateľný pre nedostatok a nezrozumiteľnosť dôvodov. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa neoznačil dôkazy, pri vyhodnotení ktorých dospel k záveru o existencii zodpovednosti odporcu v 2. rade voči navrhovateľovi z dohody o hmotnej zodpovednosti. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia súdom prvého stupňa pre nedostatok a nezrozumiteľnosť dôvodov, sa navrhovateľovi odňala možnosť riadne brániť svoje záujmy v odvolacom konaní. Postupom súdu, ktorým bolo nariadené pojednávajúce na deň 20.06.2014 a následne vykonané bez riadneho upovedomenia odporcu v 2. rade sa odporcovi v 2. rade odňala možnosť konať pred súdom. Preto navrhol rozsudok zmeniť a v prípade zistenia podmienok na jeho zrušenie, tento zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu odporcu v 2. rade i navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa v 1. rade. Uviedla, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správne rozhodnutiu, keď návrh navrhovateľa voči odporkyni v 1. rade zamietol. Navrhovateľ už od začiatku, teda od podania návrhu dňa 16.05.2006 špekulatívne narábala s údajmi, keď najskôr podal návrh o zaplatenie sumy 205.362,10 Slovenských korún (6.816,77 Eur) a v r. 2013 zmenil petit návrhu a už mu stačilo iba 1.176,26 Eur od odporcu v 2. rade a 331,93 Eur od odporkyne v 1. rade. Na pojednávaní zástupca odporkyni v 1. rade poukázal nato, že navrhovateľ kamufluje a manipuluje účtovníctvom družstva. Nemá legitímne a platne schválené účtovné závierky za rok 2004, 2005 a 2006. Nemá v účtovnej závierke vôbec uvedenú údajnú škodu 10.000,- Sk, pričom účtovníctvo od r. 2004 podľa tvrdení svedkyne Z. N. mesačne kontrolovali, avšak na údajnú škodu 10.000,- Sk prišli až v r. 2006 a podali návrh. Svedkyňa P. Z. N. je blízkou a dôvernou priateľkou E. E. a spolu sú konatelia v spol. s r. o. R., IČO: XXXXXXXX. Odporca v druhom rade P. Z. C. na pojednávaní nenamietal a nevyvracal tvrdenia zástupcov odporkyne v 1. rade, že predsedníčka predstavenstva X., pani M. mu hneď po vybratí odovzdala do rúk celú sumu 10.000,- Sk, ktorú mal použiť podľa pokynov. Preukázane sám prítomný riaditeľ P. Z. C. v R. vlastnoručne vypísal výber 10.000,- Sk v hotovosti a predsedníčka predstavenstva výber iba podpísala. Podľa pokynov predsedníčky mal sumu 10.000,- Sk použiť na úhrady súvisiace s činnosťou predstavenstva družstva a činnosťou družstva. Za účtovníctvo v zmysle organizačného poriadku družstva zodpovedal riaditeľ správy družstva a ekonomická námestníčka správy družstva (v spise na č.l. 384).

Odporca v 2. rade počas celého konania ani raz netvrdil a nepreukazoval, že vraj odporkyňa v 1. rade údaje použila v celosti sumu 1.176,26 Eur. Toto tvrdenie odporcu v 2. rade v odvolaní proti rozsudku je prvýkrát spomínané a je účelové a najmä nepravdivé. Je to zrejme snaha odporcu v 2. rade pokúsiť sa vtesnať do prvého výroku súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa. Odporca v 2. rade mal dosť času a priestoru, aby na pojednávaniach predkladal svoje dôkazy, resp. vyvracal tvrdenia iných. Odporca v 2. rade sa však všemožne vyhýbal prítomnosti na pojednávaniach, predkladal súdu lekárske potvrdenia o jeho vážnom zdravotnom stave, pričom v tom istom čase po S. osobne riadil osobné motorové vozidlo. Úplne nemorálne sa zachoval voči súdu a voči ostatným účastníkom, keď najskôr

nechal súd, aby oboznámil účastníkov konania s rozsiahlym obsahom spisu a následne požiadal odročiť pojednávanie z dôvodu jeho žiadosti o pridelenie právneho zástupcu. P. Z. C. si žiadneho právneho zástupcu nezabezpečil, a už vôbec nie z centra právnej pomoci, nakoľko je dostatočne majetný (má vlastný byt, auto, prácu).

Odvolačný súd na základe podaných odvolaní preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolania tak navrhovateľa, ako aj odporcu v 2. rade sú dôvodné.

Ust. § 205 ods. 2 O.s.p. taxatívne určuje dôvody ktorými možno odôvodniť odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej. Nesprávny skutkový záver súdu prvého stupňa je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd pri hodnotení dôkazov nepostupuje podľa kritérií uvedených v ust. § 132 až § 135 O.s.p., teda jednotlivé dôkazy a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti nehodnotí z hľadiska ich vierohodnosti, pravdivosti a významu pre posúdenie veci z právneho hľadiska.

Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak dôjde k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Za mylnú aplikáciu právnych predpisov sa považuje použitie iného právneho predpisu než aký sa správne mal použiť alebo síce aplikácia správneho právneho predpisu, ale jeho nesprávny výklad.

Pokiaľ navrhovateľ i odporca v 2. rade namietali nedostatky týkajúce sa odôvodnenia napadnutého rozsudku, ustálená judikatúra Najvyššieho súdu SR rešpektuje právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia, ktorej súčasťou je aj právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako jeden z aspektov práva na spravodlivý proces. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR z práva na spravodlivé súdne konania vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

Štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je rámcovo uvedená v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument účastníka konania, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie, alebo zostali sporné. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania. Z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 78/05, II. ÚS 76/07).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že právo navrhovateľa a aj odporcu v 2. rade na riadne odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol preskúmaný v odvolacom konaní porušené bolo.

Odôvodnenie rozsudku neobsahuje vysvetlenie skutkových zistení a záverov, ku ktorým dospel súd prvého stupňa, ani primerané právne posúdenie týchto záverov.

Zároveň odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa nemá podklad v zistení skutkového stavu.

V tejto súvislosti možno prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľa, že z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva, že by 10.000,- Sk od odporkyne v 1. rade prevzal odporca v 2. rade. I odvolací súd má za to, že z predložených listinných dôkazov a to ani z pokladničného dokladu zo dňa 17.05.2004 - výber R. vo výške 10.000,- Sk, ale ani z listinného dôkazu „W.“ nevyplýva skutočnosť, že by finančné prostriedky boli odovzdané odporcovi v 2. rade. Uvedená skutočnosť nevyplýva ani z dôkazu, ktorý bol vypracovaný svedkyňou R. E.. Tento listinný dôkaz preukazuje len výber finančných prostriedkov odporkyňou v 1. rade, ale nepreukazuje prevzatie finančných prostriedkov odporcou v 2. rade. Za týchto okolností teda pretrvávajú vážne pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa a existuje tu závažná nepreskúmateľnosť rozhodnutia z dôvodu, že sa súd prvého stupňa riadne nevyporiadal s otázkou prevzatia finančných prostriedkov vo výške 10.000,- Sk od odporkyne v 1. rade odporcom v 2. rade.

V podstate z rovnakých dôvodov ako uviedol odvolací súd vyššie sú správne odvolacie námietky odporcu v 2. rade vo vzťahu k povinnosti zaplatiť sumu 1.176,26 Eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od

18.05.2004 do zaplataenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvého stupňa vo vzťahu k odporcovi v 2.rade cituje ust. § 182 ods.1 Zákonníka práce, zároveň konštatuje, že organizácia nemá povinnosť preukazovať, že pracovník zavinil schodok, jej povinnosťou je dokázať, že vznikol schodok a že bola uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti.

Možno prisvedčiť odporcovi v 2.rade, že takáto dohoda o hmotnej zodpovednosti v priebehu konania predložená nebola a súd prvého stupňa dokazovanie existencie dohody o hmotnej zodpovednosti medzi navrhovateľom a odporcom v 2.rade nevykonal. Súd prvého stupňa ďalej konštatuje, že odporca v 2.rade bol zodpovedný za použitie finančných prostriedkov, resp. zdokladovanie podľa použitia finančných prostriedkov a mal za preukázané, že uvedené finančné prostriedky v sume 1.176,26 Eur odporca v 2.rade prevzal, avšak uvedené finančné prostriedky nezdokladoval, čím spôsobil navrhovateľovi škodu, na základe čoho bol odporca v 2.rade zodpovedný za použitie finančných prostriedkov, resp. zdokladovanie finančných prostriedkov a či skutočne vznikla navrhovateľovi škoda však súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia nijako nevyvetlil. Svoje rozhodnutie ani inak právne nezdôvodnil.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na neprehľadnú citáciu vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, pričom medzi týmito dôkazmi sa nachádzajú aj ospravedlnenia, prípadne žiadosti o spoluprácu pri doručení predvolania, ktoré skutočne dôkazmi nie sú. Zároveň na to, že súd konštatuje, že čítal aj správu nezávislého audítora na č.l. 185 až 317 spisu. Z uvedeného však žiadne závery, či skutkové alebo právne nevyvodil.

Odvolací súd preto konštatuje, že za vyššie uvedených okolností je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné pre nedostatok a nezrozumiteľnosť dôvodov, ako aj pre nedostatočne zistený skutkový stav. Zároveň súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Súdu prvého stupňa možno vytknúť aj pochybenie hodnotenia dôkazov, pretože toto nezodpovedá pravidlám formálnej logiky. Súd prvého stupňa vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplývajú a opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo (minimálne súd prvého stupňa tieto dôkazy vykonal čítaním).

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že odporca v 2.rade nebol na pojednávanie riadne predvolaný, tak ako to namieta vo svojom odvolaní, doručenie predvolania nebolo u ňo vykázané na termín 20.06.2014 s otázkou prečo súd prvého stupňa pojednával aj bez toho, aby mal u odporcu v 2.rade doručenie vykázané sa v dôvodoch svojho rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyporiadal. Preto odvolací súd ani nemôže riadne posúdiť, či súd prvého stupňa postupoval v plnom súlade s ust. § 101 ods.2 O.s.p. a či teda nemožno v jeho postupe vidieť odňatie možnosti odvolateľa, teda odporcu v 2.rade konať pred súdom.

Súd prvého stupňa sa dopustil aj ďalšieho vážneho procesného pochybenia. Uznesením zo dňa 26.09.2013 č.k. 11C/93/2006-369 pripustil zmenu petitu návrhu s tým, že odporkyňa v 1.rade je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 331,94 Eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 18.05.2004 do zaplataenia a trovy konania na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária Hudzík - Novyzedlák Partners v.o.s. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a odporca v 2.rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.176,26 Eur s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 18.05.2004 do zaplataenia a trovy konania tiež na účet právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pôvodne sa viedlo konanie proti odporcom v 1.a 2.rade, ktorí mali byť zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 194,492,10 Sk do 15 dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 6 % odo dňa 15.05.2006 do zaplataenia, pričom z petitu vyplýva, že odporkyňa v 2.rade (nie je jasné kto, lebo odporcom v 2.rade je P. Z. C.) je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 10.900,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 6 % odo dňa 15.05.2006 do zaplataenia.

O tomto návrhu, ktorý čo do zaplataenia sumy 10.900,- Sk nie je jasný doteraz odvolaciemu súdu, konal súd prvého stupňa až do 26.06.2013 kedy pripustil zmenu petitu návrhu. Pôvodne sa teda konalo o 6.816,77 Eur. Po právoplatnosti uznesenia o pripustení zmeny petitu, teda po 22.10.2013 ostalo predmetom konania 331,94 Eur vo vzťahu k odporkyni v 1.rade a 1.176,26 Eur vo vzťahu k odporcovi v 2.rade u oboch s úrokom z omeškania. Čo so zvyškom pôvodne uplatneného nároku, o ktorom sa konalo už viac ako 7 rokov však súd prvého stupňa nerozhodol. Aj keď z podania navrhovateľa jednoznačne nevyplýva, či berie v prevyšujúcej časti návrh späť, súd prvého stupňa sa s touto otázkou mal riadne vyporiadať, vyzvať navrhovateľa, či berie návrh v tejto časti späť a o zvyšku nároku rozhodnúť.

Súd prvého stupňa pochybil v právnom posúdení veci pre chybnú interpretáciu právnych noriem a zároveň nedostatočne zistil skutkový stav veci. Nesplnil si teda ústavne a zákonom vymedzenú povinnosť garantovať účastníkovi konania obsah jeho základného práva na súdnu ochranu, právo na spravodlivú ochranu jeho práv a oprávnených záujmov. Takýto chybný postup súdu prvého stupňa nemôže napraviť odvolací súd, pretože tento je určený nato, aby správne vykladal a aplikoval právo, a aby na základe opravných prostriedkov preskúmal, či sa na súde prvého stupňa dosiahol účel Občianskeho súdneho poriadku uvedený v ust. § 1 v spojení s článkom 46 a nasledujúcich Ústavy SR a nie nahrádzať podstatné pochybenia v postupe súdu prvého stupňa.

Preto odvolaciemu súdu neostávalo iné, iba rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušiť a v zmysle ods. 2 vyššie uvedeného ust. vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vo vzťahu k odvolaniu odporcu v 2. rade v časti výroku, ktorým bol návrh vo vzťahu k odporkyni v 1. rade zamietnutý, odvolací súd odvolanie odporcu v 2. rade odmietol, lebo bolo podané neoprávnenou osobou (§ 218 ods. 1 písm. b) O.s.p.). Odporca nebol žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach zamietnutím návrhu o vzťahu k odporkyni v 1. rade.

Úlohou súdu prvého stupňa bude napraviť všetky procesné pochybenia, ktorých sa dopustil v priebehu doterajšieho konania, teda rozhodnúť aj o zvyšku uplatneného nároku, zároveň riadne vykonať dokazovanie, riadne zistiť skutkový stav a na základe riadne zisteného skutkového stavu vec správe právne posúdiť.

Z dôvodov vyššie popísaných pochybení nemôže odvolací súd vysloviť vo veci záväzný právny záver.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa i o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p.

Uznesením č. k. 11C/93/2006-457 zo dňa 05.09.2014 súd prvého stupňa uložil odporcovi v 2. rade, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatil s pripojeným prevodným príkazom na úhradu na účet súdu súdny poplatok za podané odvolanie, ktorý je 409,- Eur položka č. 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, Zákon č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie odporca v 2. rade. Uviedol, že výška poplatku určená na sumu 409,- Eur je nesprávna, pretože navrhovateľ sa podaným návrhom v znení neskorších úprav domáhal, aby odporcovi v 2. rade bola súdom uložená povinnosť zaplatiť 1.176,26 Eur. V zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a Sadzobníka súdnych poplatkov predstavuje súdny poplatok 6% z ceny predmetu konania. Aj v tomto prípade mala byť výška súdneho poplatku určená na sumu 70,60 Eur. Výška súdneho poplatku bola určená nesprávne a preto navrhol zrušiť uznesenie, ktorým bola uložená odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 409,- Eur a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo rozhodnutie zmeniť a zaviazat' odporcu v 2. rade na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70,60 Eur.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie odporcu v 1. rade je dôvodné.

Podľa ust. § 7 ods. 10 Zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v odvolaní, to platí i pre dovolanie.

Podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch základ poplatkov sa zaokrúhľuje na celé eurá nadol. Poplatok sa vypočíta s presnosťou na eurocenty tak, že ak suma prevyšujúca celé číslo je a) menšia ako 50, poplatok sa zaokrúhli na celé euro nadol, b) rovná 50, poplatok sa nezaokrúhli, c) väčšie ako 50, poplatok sa zaokrúhli na pol eura nadol.

Súd prvého stupňa nesprávne vyrubil súdny poplatok za odvolanie odporcovi v 2. rade vo výške 409,- Eur, pretože základom poplatku je suma 1.176,26 Eur a z toho 6%. Nesprávne uviedol aj položku podľa ktorej sa súdny poplatok vyrubuje, pretože ide o položku č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, nie položku b) ako nesprávne uviedol súd prvého stupňa.

V priebehu odvolacieho konania ešte pred predložením veci odvolaciemu súdu zaslal odporca v 2. rade súdu prvého stupňa žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov. Zároveň predložil tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania.

Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 11C/93/2006-468 zo dňa 10.10.2014 zrušil, pričom vec nevrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvého stupňa najprv rozhodne o tom, či prizná alebo neprizná odporcovi oslobodenie od platenia poplatkov a v prípade že toto oslobodenie neprizná, rozhodne znova o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie, ale už v správnej výške (6 % zo základu 1.176,26 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.